

Sygn. akt IV CZ 88/07

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z wniosku A. O.

przy uczestnictwie M. O., M.O., M. O. i E. O.

o dział spadku, podział majątku dorobkowego i zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 listopada 2007 r.,

zażalenia uczestników postępowania M. O., M.O.

i M. O.

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 27 sierpnia 2007 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2007 r. Sąd Okręgowy w B. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną i ustalił ją na kwotę 129 585, 50 zł, oraz odrzucił skargę kasacyjną uczestników postępowania [...] od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 1 czerwca 2007 r.

Według oceny tego Sądu pełnomocnik skarżących zawyżył wartość przedmiotu zaskarżenia, oznaczając ją na kwotę 191 910 zł, czyli na wartość całego majątku działowego, a w skardze kasacyjnej sama zasada działu nie jest kwestionowana, gdyż de facto przedmiotem zaskarżenia są dwie kwestie; wysokość udziałów skarżących w dzielonym majątku oraz sposób podziału w odniesieniu do trzech działek. Wskazał, że skoro skarżący podnieśli, że ich udziały łącznie w dzielonym majątku powinny wynosić 19/20, a E. O. 1/20 zamiast odpowiednio 5/6 i 1/6 jak przyjęły Sądy obu instancji, to wartość udziałów skarżących przy przyjęciu ich wersji wyniosłaby 182 314,50 zł (191 910 wartość dzielonego majątku x 19/20 udział skarżących) zaś według sądów obu instancji wynosi 159 925 zł (191 910 x 5/6). Wartość więc przedmiotu zaskarżenia w tym zakresie wynosi 22 389,50 zł. Jeżeli chodzi z kolei o sposób podziału wskazał, że skoro skarżący domagają się zmiany sposobu rozdysponowania trzema działkami: nr 146/2, 318/15 i 319, których łączna wartość wynosi 107 196 zł, to ta kwota stanowi w tym zakresie wartość przedmiotu zaskarżenia. W rezultacie ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 129 585,50 zł.

Pełnomocnik uczestników małżonków M. i M. O. oraz M. O. w zażaleniu na postanowienie z dnia 27 sierpnia 2007 r. odrzucające skargę kasacyjną zarzucił bezpodstawne zaniżenie wartości „przedmiotu sporu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o podział majątku dorobkowego skarga kasacyjna przysługuje gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150 000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Wartością przedmiotu zaskarżenia jest w tym wypadku w zasadzie wartość udziału należącego do zainteresowanego i tylko wyjątkowo gdy podważa on samą zasadę działu albo zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń uzupełniających wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC

2004, nr 4, poz. 60). Ponieważ zarzuty skargi kasacyjnej dotyczą braku podstaw do dokonania działu fizycznego trzeba uznać, że skarga podważa samą zasadę działu.

Skoro jednak wartość przedmiotu zaskarżenia została ustalona postanowieniem, jego prawidłowość mogłaby zostać skontrolowana na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. Tymczasem w zażaleniu brak wyraźnego wniosku o taką uprzednią kontrolę, a stanowi on warunek konieczny do jej przeprowadzenia.

Przed wszystkim jednak w zażaleniu nie został zawarty wniosek o uchylenie bądź zmianę zaskarżonego postanowienia. Tymczasem zażalenie sporządzone przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego niezawierające wskazania zaskarżonego postanowienia, wniosku o jego zmianę lub uchylenie albo uzasadnienia (art. 394 § 3 k.p.c.), podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia tych braków (art. 370¹ w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.; por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 6/06, OSNC 2007, nr 1, poz. 5).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.